Verordnungsblatt
für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń dla Generalnego Gubernatorstwa

1943 | Ausgegeben zu Krakau, den 30. April 1943
Wydano w Krakau, dnia 30 kwietnia 1943 r. | Nr. 31

Inhalt / Treść

Verordnung

über die Umsatzsteuer im Verkehr mit dem Deutschen Reich, dem Ostland, der Ukraine und den besetzten Ostgebieten.

Vom 13. April 1943.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Einziger Paragraph.

Im Verkehr mit dem Deutschen Reich, dem Ostland, der Ukraine und den besetzten Ostgebieten wird die Umsatzsteuerfreiheit für Ausfuhrverkäufe (Artikel 3 Nr. 8 des Umsatzsteuergesetzes vom 4. Mai 1938, Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 34 Pos. 292) ab 1. April 1943 nicht mehr gewährt.

Krakau, den 13. April 1943.

Der Generalgouverneur
In Vertretung
Bühler

Rozporządzenie

o podatku obrotowym w obrocie z Rzeszą Niemiecką, Ostland, Ukrainą i okupowanymi obszarami wschodnimi.

Z dnia 13 kwietnia 1943 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

Jedyny paragraf.

Od dnia 1 kwietnia 1943 r. w obrocie z Rzeszą Niemiecką, Ostland, Ukrainą i okupowanymi obszarami wschodnimi nie przyznaje się więcej zwolnienia od podatku obrotowego dla sprzedaży eksportowych (artykuł 3 p. 8 ustawy o podatku obrotowym z dnia 4 maja 1938 r., Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 292).

Krakau, dnia 13 kwietnia 1943 r.

Generalny Gubernator
W zastępstwie
Bühler

Verordnung

über die Erzeugung von Branntwein aus anderen als stärke- und zuckerhaltigen Stoffen.

Vom 13. April 1943.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Die Herstellung von Branntwein aus anderen als an sich stärke- und zuckerhaltigen Stoffen (insbesondere aus Zellulose und zellulosehaltigen Stoffen einschließlich der Ablaugen der Zellstoffgewinnung, aus Kalziumkarbid, Erdgas und ähnlichen zur Alkoholherstellung geeigneten Stoffen), aus denen Branntwein im Generalgouvernement bisher gewerblich nicht gewonnen wurde, ist Gegenstand des Branntweinmonopols und steht für das Monopolgebiet ausschließlich der Generaldirektion der Monopole zu.

§ 2

Die Generaldirektion der Monopole kann die Herstellung von Branntwein aus den dem Branntweinmonopol vorbehaltenen Stoffen anderen gestatten.

§ 3

Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Finanzen) wird ermächtigt, Anordnungen zur dieser Verordnung zu erlassen.

§ 4

Diese Verordnung tritt am Tage ihrer Verkündung in Kraft.

Krakau, den 13. April 1943.

Der Generalgouverneur

In Vertretung

Bühler

Rozporządzenie

w sprawie fabrykacji spirytusu z innych materiałów niż te, które zawierają skrobię i cukier.

Z dnia 13 kwietnia 1943 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Fabrykacja spirytusu z innych materiałów niż te, które zawierają w sobie skrobię i cukier (w szczególności z celulozy i materiałów zawierających celulozę, łącznie z ługami pozostałymi przy wyrobie celulozy, z węglika wapniowego (karbid), gazu ziemnego i z podobnych materiałów nadających się do fabrykacji spirytusu), z których nie otrzymywano dotychczas spirytusu w Generalnym Gubernatorstwie w sposób przemysłowy, jest przedmiotem Monopolu Spirytusowego i należy dla obszaru monopolowego wyłącznie do Generalnej Dyrekcji Monopolów.

§ 2

Generalna Dyrekcja Monopolów może zezwolić innym na fabrykację spirytusu z materiałów zastrzeżonych Monopolowi Spirytusowemu.

§ 3

Upoważnia się Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Finansów) do wydawania zarządzeń do niniejszego rozporządzenia.

§ 4

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Krakau, dnia 13 kwietnia 1943 r.

Generalny Gubernator

W zastępstwie

Bühler

Fünfte Durchführungsvorschrift

zur Verordnung vom 19. Februar 1940 über die polnische Gerichtsbarkeit im Generalgouvernement.

Vom 16. April 1943.

Zur Durchführung der Verordnung über die polnische Gerichtsbarkeit im Generalgouvernement vom 19. Februar 1940 (VBlGG. I S. 64) bestimme ich:

I.

Zu § 4:

Die Verordnung über das Strafregister vom 16. Dezember 1936 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 94 Pos. 663) wird wie folgt geändert:

§ 17, § 18 Abs. 1 Buchstabe c und § 19 Buchstabe c, d und f werden aufgehoben.

§ 18 Abs. 1 Buchstabe b erhält folgende Fassung:

„b) nach 20 Jahren — im Falle der Verurteilung zur einer Freiheitsstrafe über sechs Monate, jedoch nicht über zwei Jahre, oder zu einer daneben erkannten Geldstrafe."

Piąte postanowienie wykonawcze

do rozporządzenia z dnia 19 lutego 1940 r. o sądownictwie polskim w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 16 kwietnia 1943 r.

Celem wykonania rozporządzenia o sądownictwie polskim w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 19 lutego 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 64) postanawiam:

I.

Do § 4:

Rozporządzenie o rejestrze skazanych z dnia 16 grudnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 663) zmienia się jak następuje:

§ 17, § 18 ust. 1 litera c i § 19 litera c, d oraz f uchyla się.

§ 18 ust. 1 litera b otrzymuje następujące brzmienie:

„b) 20 lat — w przypadku skazania na karę pozbawienia wolności w rozmiarze powyżej sześciu miesięcy, lecz nie ponad dwa lata, lub na wymierzoną obok tego grzywnę."

II.

Diese Durchführungsvorschrift tritt am Tage der Verkündung in Kraft.

Krakau, den 16. April 1943.

Der Generalgouverneur
Im Auftrag
Wille

II.

Niniejsze postanowienie wykonawcze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Krakau, dnia 16 kwietnia 1943 r.

Generalny Gubernator
Z polecenia
Wille

Zweite Durchführungsvorschrift

zur Verordnung vom 26. Oktober 1939 über die Einführung von Kennkarten im Generalgouvernement.

Vom 17. April 1943.

Zur Durchführung der Verordnung über die Einführung von Kennkarten im Generalgouvernement vom 26. Oktober 1939 (VBlGG. S. 8) bestimme ich:

Artikel I.

Von der Verpflichtung, eine Kennkarte für Nichtdeutsche zu führen, sind auch Deutschstämmige im Sinne der Verordnung über die Einführung eines Ausweises für Deutschstämmige im Generalgouvernement vom 29. Oktober 1941 (VBlGG. S. 622) ausgenommen.

Der § 1 der Ersten Durchführungsvorschrift zur Verordnung über die Einführung von Kennkarten im Generalgouvernement vom 13. Juni 1941 (VBlGG. S. 344) erhält daher folgende Fassung:

„§ 1

Kennkartenpflichtige Personen.

(1) Der Kennkartenzwang erstreckt sich auf alle Personen mit Wohnsitz oder dauerndem Aufenthalt im Generalgouvernement vom vollendeten 15. Lebensjahre an, soweit sie nicht Reichsdeutsche, deutsche Volkszugehörige, Deutschstämmige oder Ausländer sind.

(2) Als deutsche Volkszugehörige gelten alle Personen, die im Besitze der Kennkarte für deutsche Volkszugehörige sind oder die gemäß § 6 der Ersten Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 26. Januar 1940 über die Einführung einer Kennkarte für deutsche Volkszugehörige im Generalgouvernement vom 2. Februar 1940 (VBlGG. II S. 73) als deutsche Volkszugehörige behandelt werden. Als Deutschstämmige gelten die Personen, die im Besitze eines Ausweises für Deutschstämmige nach der Verordnung über die Einführung eines Ausweises für Deutschstämmige im Generalgouvernement vom 29. Oktober 1941 (VBlGG. S. 622) sind.

(3) Juden und Zigeuner sind kennkartenpflichtig, auch wenn sie die deutsche Staatsangehörigkeit besitzen."

Artikel II.

Mit jeder Kennkarte sind zugleich zwei Karteiblätter auszustellen.

Drugie postanowienie wykonawcze

do rozporządzenia z dnia 26 października 1939 r. o wprowadzeniu kart rozpoznawczych w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 17 kwietnia 1943 r.

Celem wykonania rozporządzenia o wprowadzeniu kart rozpoznawczych w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 26 października 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 8) postanawiam:

Artykuł I.

Z pod obowiązku posiadania karty rozpoznawczej dla osób nie będących Niemcami wyłączone są także osoby pochodzenia niemieckiego w znaczeniu rozporządzenia o wprowadzeniu legitymacji dla osób pochodzenia niemieckiego w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 29 października 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 622).

§ 1 pierwszego postanowienia wykonawczego do rozporządzenia o wprowadzeniu kart rozpoznawczych w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 13 czerwca 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 344) otrzymuje przeto następujące brzmienie:

„§ 1

Osoby obowiązane do posiadania kart rozpoznawczych.

(1) Przymus posiadania kart rozpoznawczych rozciąga się na wszystkie osoby, które ukończyły 15 rok życia, mające miejsce zamieszkania lub trwały pobyt w Generalnym Gubernatorstwie, o ile nie są obywatelami niemieckimi, przynależnymi do Narodu Niemieckiego, osobami pochodzenia niemieckiego lub cudzoziemcami.

(2) Za przynależnych do Narodu Niemieckiego uważa się wszystkie osoby, posiadające kartę rozpoznawczą dla przynależnych do Narodu Niemieckiego, lub które stosownie do § 6 pierwszego postanowienia wykonawczego do rozporządzenia z dnia 26 stycznia 1940 r. o wprowadzeniu karty rozpoznawczej dla przynależnych do Narodu Niemieckiego w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 2 lutego 1940 r. (Dz. Rozp. GG. II str. 73) uważani są za przynależnych do Narodu Niemieckiego. Za osoby pochodzenia niemieckiego uważa się osoby, będące w posiadaniu legitymacji dla osób pochodzenia niemieckiego według rozporządzenia o wprowadzeniu legitymacji dla osób pochodzenia niemieckiego w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 29 października 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 622).

(3) Żydzi i cyganie obowiązani są do posiadania karty rozpoznawczej, nawet jeżeli posiadają obywatelstwo niemieckie."

Artykuł II.

Do każdej karty rozpoznawczej należy sporządzić jednocześnie dwie karty dla kartoteki. Jedną

Das eine Karteiblatt behält die Ausstellungsbehörde und fügt es ihrer Kartei ein. Das andere Karteiblatt übersendet sie der Kreispolizeibehörde, in deren Bereich der Kennkarteninhaber geboren ist. Liegt der Geburtsort des Kennkarteninhabers im Ausland, so wird das zweite Karteiblatt dem Stadthauptmann — Polizeidirektor — in Krakau als Kennkartenzentralstelle übersandt.

Die Erste Durchführungsvorschrift zur Verordnung über die Einführung von Kennkarten im Generalgouvernement vom 13. Juni 1941 (VBlGG. S. 344) wird daher wie folgt geändert:

1. Der § 6 Abs. 4 erhält folgende Fassung:
„(4) Jedem Antrag sind drei Lichtbilder (unretuschiert) in vorgeschriebener Größe beizufügen."
2. Der § 7 Abs. 1 Satz 1 erhält folgende Fassung:
„Die Antragsbehörde hat die Kennkarte und für jede Kennkarte zwei Karteiblätter vorzubereiten."
3. Der § 7 Abs. 4 erhält folgende Fassung:
„(4) Der Antragsteller hat die Kennkarte und die Karteiblätter eigenhändig zu unterschreiben."
4. Der § 8 Abs. 1 Satz 1 erhält folgende Fassung:
„Die Antragsbehörde legt die vorbereitete Kennkarte nebst Antrag und die beiden vorbereiteten Karteiblätter der Ausstellungsbehörde vor."
5. Der § 9 Abs. 1 erhält folgende Fassung:
„(1) Die Ausstellungsbehörde (§ 8 Abs. 1) hat jeweils ein Karteiblatt zu den von ihr ausgestellten Kennkarten in einer Kartei zusammenzufassen. Das andere Karteiblatt übersendet sie der Kreispolizeibehörde, in deren Bereich der Kennkarteninhaber geboren ist. Liegt der Geburtsort des Kennkarteninhabers im Ausland, so wird das zweite Karteiblatt dem Stadthauptmann — Polizeidirektor — in Krakau als Kennkartenzentralstelle übersandt."

Krakau, den 17. April 1943.

Der Generalgouverneur
In Vertretung
Krüger

kartę do kartoteki zatrzymuje urząd wystawiający kartę rozpoznawczą i dołącza ją do swojej kartoteki. Drugą kartę dla kartoteki przesyła on powiatowej władzy policyjnej, w której obwodzie posiadacz karty rozpoznawczej jest urodzony. Jeżeli miejsce urodzenia posiadacza karty rozpoznawczej położone jest zagranicą, przesyła się drugą kartę dla kartoteki Staroście Powiatowemu — Dyrektorowi Policji — w Krakau jako placówce centralnej dla kart rozpoznawczych.

Pierwszy przepis wykonawczy do rozporządzenia o wprowadzeniu kart rozpoznawczych w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 13 czerwca 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 344) zmienia się przeto jak następuje:

1. § 6 ust. 4 otrzymuje brzmienie następujące:
„(4) Do każdego podania należy dołączyć trzy fotografie (nieretuszowane) w przepisanej wielkości."
2. § 7 ust. 1 zdanie 1 otrzymuje brzmienie następujące:
„Urząd przyjmujący podania winien przygotować karty rozpoznawcze oraz dla każdej karty rozpoznawczej dwie karty dla kartoteki."
3. § 7 ust. 4 otrzymuje brzmienie następujące:
„(4) Wnioskodawca winien własnoręcznie podpisać kartę rozpoznawczą i karty dla kartoteki."
4. § 8 ust. 1 zdanie 1 otrzymuje brzmienie następujące:
„Urząd przyjmujący podania przedkłada przygotowaną kartę rozpoznawczą wraz z podaniem oraz obiema przygotowanymi kartami dla kartoteki urzędowi wystawiającemu kartę rozpoznawczą."
5. § 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie następujące:
„(1) Urząd wystawiający kartę rozpoznawczą (§ 8 ust. 1) winien każdorazowo ująć w kartotekę jedną kartę dla kartoteki dla wystawionych przez siebie kart rozpoznawczych. Drugą kartę dla kartoteki przesyła on do powiatowej władzy policyjnej, w której obwodzie posiadacz karty jest urodzony. Jeżeli miejsce urodzenia posiadacza karty rozpoznawczej położone jest zagranicą, drugą kartę dla kartoteki przesyła się Staroście Powiatowemu — Dyrektorowi Policji — w Krakau jako placówce centralnej dla kart rozpoznawczych."

Krakau, dnia 17 kwietnia 1943 r.

Generalny Gubernator
W zastępstwie
Krüger

Sprostowanie.

W rozporządzeniu o przedpłatach przy podatku dochodowym za 1942 r. i 1943 r. z dnia 3 marca 1943 r. (Dz. Rozp. GG. str. 110) § 1 ust. 2 p. 1 lit. a i b oraz p. 2 lit. b i c każdorazowo w wierszu 3 zamiast „wynosiły" właściwie być powinno „przekroczyły".

Krakau, dnia 9 kwietnia 1943 r.

Kierownik
Urzędu dla Ustawodawstwa
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Dr Weh

Herausgegeben von dem Amt für Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements, Krakau 20, Regierungsgebäude
Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G m.b.H., Krakau, Poststraße 1.
Wydawany przez Urząd dla Ustawodawstwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa, Krakau 20, Gmach Rządowy. Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z ogr. odp., Krakau, Poststraße 1.